

Festa del Pubillatge

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Pineda de Mar, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.627548107322
Longitud: 2.6895436476654
UTM Est (X): 474139
UTM Nord (Y): 4608471

Classificació

Número de fitxa 08163 - 174
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle XX-XXI
Any 1961
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Festa Major gran](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 10/05/2024 - 16:18

Descripció

Per la Festa Major gran, el 29 d'agost, Pineda de Mar escull, des de fa 63 anys, a la Pubilla, a l'Hereu, a la Pubilleta i a l'Hereuet. Els candidats es presenten mitjançant una entitat cultural del poble o per lliure, però el més freqüent és que representin a una entitat. Els candidats i candidates passen un examen de cultura i tradició i coneixements en general, juntament amb una entrevista oral. El jurat està precedit per l'alcalde, el/la regidor/a de cultura, president/a pubillatge pineda, jutge de pau i algun altre representant d'entitats pinetenques.

Els escollits han de representar durant un any a Pineda de Mar i assistir als actes culturals i socials del municipi. També han de visitar a la proclamació de pubilles i hereus d'altres municipis.

Observacions:

L'entitat que organitza l'esdeveniment és Amics del Pubillatge de Pineda, entitat vinculada a la xarxa de pubillatge gestionat per Foment de les Tradicions Catalanes.

Història

El Pubillatge és una tradició arrelada a molts pobles de Catalunya. Tal i com s'explica a la Web del Foment del Pubillatge Català, és una tradició que agafa com a referent nominal la figura del dret civil català present a la nostra societat des de l'edat mitjana: la figura de l'hereu (en el cas dels homes) i la pubilla (en el cas de les dones). Aquests eren els designats per rebre una herència de forma exclusiva, ja que històricament existia la necessitat d'evitar la divisió del patrimoni familiar i mantenir l'economia familiar, basada en l'agricultura.

La pubilla, en cas de contraure matrimoni amb un noi que no era l'hereu, aquest havia d'aportar certs bens en concepte d'aixovar i en determinats indrets, prometia a la pubilla la soldada, que era una quantitat pagada normalment els primers 10 anys de matrimoni. El pubill era un fill no instituït hereu. A la Catalunya Vella, si un pubill es casava amb una pubilla, acostumava a aportar un dot a favor de la seva muller o aixovar que consistia en diners que aquest rebia dels pares o si ja no en tenia, de l'hereu.

Amb aquesta idea de no perdre el patrimoni sorgeix a principis de segle XX el pubillatge a diversos municipis de Catalunya. A partir de la meitat del segle XX, arreu de Catalunya va iniciar-se el Certamen Pubilla de Catalunya, que en els seus inicis estava imposat per la moralitat, imposada pel franquisme que es basava en la bellesa física i les virtuts morals de la candidata. Amb la voluntat d'escollir el representant que, de forma simbòlica, hereti el patrimoni cultural immaterial d'un municipi i de Catalunya i el transmeti a altres joves, a la vegada que descobreixi el territori i diverses manifestacions de cultura popular.

L'any 2000, al Foment de les Tradicions Catalanes, es va demanar la figura de l'hereu que finalment es va imposar. El propòsit del Foment és el de preservar la història i els costums de Catalunya. Aquest permet un segon nivell, que és el d'escollir una dama i un fadrí.

Actualment el pubillatge és una tradició on any rere any, mitjançant proves escrites i/o entrevistes, un municipi escull un o diversos joves perquè agafin el relleu a la generació anterior i representin el municipi allí on vagin. Aquests es vesteixen amb un vestit tradicional i participen en les festes i actes de cultura popular del seu municipi i d'aquells on hi ha pubillatge i hi són convidats. La seva presència en aquests actes sovint es diversa i tan es pot donar de forma activa com també d'espectador institucional juntament amb altres autoritats presents. D'aquesta manera, coneixen el país i altres joves de realitats molt diferents a les seves, una manera que també serveix per enriquir aquells qui són part del futur de les tradicions populars de Catalunya.

Adicionalment, cal destacar que també s'escullen títols que representen regions com serien les comarques, les vegueries, les províncies o la mateixa Catalunya. Per tant, el pubillatge no és una expressió cultural amb una estructura clarament definida o una finalitat específica. Cada municipi i territori té la llibertat, dins d'un marc comú, de dotar al seu pubillatge d'unes responsabilitats, una presència i unes fites que responguin a la seva pròpia història i necessitats vigents.

Un dels trets característics és que ens trobem davant d'una pràctica cultural que es transmet de generació en generació, any rere any, valorada i mantinguda per cada comunitat amb la finalitat de preservar una connexió amb el passat de Catalunya i la seva cultura. El pubillatge és molt més que posar-se un vestit tradicional i lluir una banda en un dia concret, és la tradició que fa valorar al jovent la riquesa cultural que l'envolta, aprendre'n, transmetre-la i eixamplar-la a llarg termini.

Per tant, es fonamenta en tres pilars:

- Joventut: formada per joves d'arreu del territori català que troben un espai on aprendre, desenvolupar-se i intercanviar visions sobre la cultura i els reptes de present i futur.
- Acció cultural i social: implicació amb el seu municipi, comarca o entorn que representen i en el qual desenvolupen les seves funcions i accions que van des de la vessant més cultural fins a la vessant social, cada vegada en major creixement.
- Representativitat: representen la cultura i les tradicions d'un territori, una comunitat o un col·lectiu i tenen el deure de posar-les en valor i transmetre-les.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Foment del pubillatge català](#)

[El pubillatge a Ràdio Pineda](#)

